

De Kuijp

Jaargang 3 nummer 6;

- Familie nieuws
- Bougainville nieuws
- Marco acteert
- Familiebezoek voor Bougainville

Weer een nieuwe "De Kuijp". De zesde alweer, wat vliegt de tijd. De meeste kopij kreeg ik deze keer in twee talen aangeleverd en dat scheelde mij een boel tijd. Na de oranje versie vanwege het huwelijk van

- Prins Willem Alexander en Maxima, nu een groene versie met een verzoek aan de lezers. "De Kuijp" wordt gedrukt bij ESSENT voor een bijzonder zachte prijs. Daarom is onze familiekrant zo goedkoop. Nu verkoopt ESSENT niet toevallig

"Groene stroom", en ook weer erg goedkoop n.l. voor dezelfde prijs als de conventionele stroom, ongeacht het leveringsgebied, zolang je maar in Nederland woont en onder de 10.000 kWh verbruikt per jaar. Nou blijven we daar allemaal ruim onder. Mijn verzoek aan de lezers is het volgende, "Als tegenprestatie stappen we allemaal over op de groene stroom van ESSENT. Het kost je geen cent extra en ESSENT doe je daar een groot plezier mee. Voor meer info en en/of aanmelding even bellen (ook weer gratis) tussen 8.00 U en 20.00 U. met nummer 0800 - 0073. Bij aanmelding hebben we even de meterstanden nodig. Misschien krijg je mij wel aan de telefoon. Ik ben een van de pakweg 100 mensen die de telefoon daar aannemen.

In de cover; achtergrond. Dansgroep uit Papua danst de dans van de gengezing

Riek van Ooschot - Selten

Geboren op 10 december 1920

Overleden op 7 december 2001

"Ut wier tijd dé gij us kwamt", Dat zei ze, toen ik de laatste keer bij haar op bezoek ging en ze me zag aankomen. Humor en een sterk karakter had deze sterke vrouw. Riek was de jongste uit het gezin Selten uit Escharen. Om haar mening hoefde je niet persé te vragen. Ze was erg duidelijk in woord en gebaar. Dat ze het goed voorhad met iedereen sprak uit haar hele doen en laten. Ze wist ook, dat je in het leven niets cadeau krijgt. Zo wist ze van aanpakken. Als je aan haar denkt, denk je er onwillekeurig aan, dat ze met haar hele gezin op bezoek kwam. Dan ging de klep van de vrachtwagen open en kwamen daar 10 kinderen uit springen. Het was heel gezellig en spontaan maar ook overdonderend. Riek deed alles heel bewust. En zoals haar kinderen in het gedachtenisprentje schrijven, "Ze zou het leven zo weer overdoen". Haar kinderen zijn trots op haar. Ik sluit me daarbij aan. Ze was onze tante Riek, de zus van ons moeke.

Inzet 1; De beide Josephine.

Inzet 2; Mariska en de net geboren Sven.

De Kuijp

Verschijnt twee maal per jaar.
Derde jaargang nummer 6.
Abonnement € 4,00 per jaar
Losse nummers zijn niet verkrijgbaar

Inzenden kopij voor de volgende editie
vóór 30 Oktober 2002.

Redactieadres;

Mergen 3, 5451 TA MILL tel. 0485 - 45 34 01. E-mailadres J.Kuijpers13@hetnet.nl

Aan dit nummer werkten mee;
Jan Kuijpers (hoofdredactie)
Martha Blokland - Kuijpers (Tekst)
Trudi Kuijpers en Jan-Joris Gommans
(eindredactie).
Rian van de Ven (kinderpagina)
rian.vandeven@wxs.nl
En natuurlijk de diverse inzenders van kopij

Familieberichten / mededelingen

Huwelijk / Geboorte / Dopelingen;

10 december 2001	Werd Josephine - Dyan Kuijpers geboren dochter van Hun postadres is	Lambert en Mary Kuijpers "c/Rose Pihei Department of Bougainville P.O. 322 Buka" Papoea-Nieuw-Guinea
9 juni 2002	Werd Sven Kuijpers geboren Zoon van Tel.	Udo en Mariska Kuijpers De Essen 4 5446 WD WANROIJ 0485 - 451177
30 juni 2002	Werd Marlieke Kuijpers gedoopt in de basiliek van IJsselstein Dochter van Hun adres is; Tel.	Marijn en Krista Kuijpers J.D. Zocherstraat 26 3404 AS IJSSELSTEIN 030 - 2961065

Verhuizingen;

Marcel Dekkers verhuisde van; Burghardt van de Bergstraat 55 6512 DE NIJMEGEN	Naar; Archimedesstraat 52 2517 WR 's-GRAVENHAGE TEL. 06 - 28026034
--	---

Joost Kuijpers verhuisde van; 't Peppelplantsoen 10 5702 DS HELMOND	Naar; Schapendreef 22 5445 AB LANDHORST 0485 - 478857
--	--

Het postadres van Marius Unsiga Kuijpers wijzigde Van; Pororan Island C/ P.O. Box 285 BUKA Bougainville Province Papua New Guinea	Naar; c/Rose Pihei Department of Bougainville P.O. 322 Buka" Papua New Guinea
---	---

Ian and Maria Smethurst - Selten Verhuisden van; 3 Princess street WARAGUL 3820 Vic. Australia Tel. +61 (03) 56236242	Naar; 15 Rees close DROUIN 3818 Vic. Australia Tel +61 (03) 56251991
--	--

En verder;

Slaagde **Lisa Kuijpers** voor het VWO examen. Lisa gaat komend jaar biologie studeren aan de universiteit van Nijmegen. Lisa van harte gefeliciteerd en veel succes en ook plezier toegewenst bij je verdere studie.

Slaagde **Vera Kuijpers** voor het HAVO examen. Vera gaat komend jaar studeren aan de PABO in Helmond. Van Vera begreep ik dat Vera er nu over denkt zich te willen specialiseren in het persoonlijk begeleiden van studenten. Ze kiest ervoor docent te worden en geen doceerapparaat. Dat is een heel mooi streven Vera. Wij wensen je heel veel succes en fijne studie jaren toe.

Slaagde **Rene Dobbelsesteen** voor zijn HTS diploma. Rene gaat nu aan de TU Eindhoven Computer Bouwkunde studeren. We wensen veel succes en een interessante carrière toe.

Kregen **Mark en Marjo** hun bouwvergunning. Ze gaan een woning laten bouwen in het Limburgse Milsbeek. Wij wensen ze veel succes.

Historie

Door: Jo van Toor – Kuijpers geboren
24 mei 1934, Park C 45, Wanroy.

Wat ik mij herinner;

Veel plaats om te spelen, een grote boomgaard. Er waren koeien, paarden, varkens en een kooi met kippen. Soms waren er ook een paar schapen. Op mijn zesde ging ik naar de kleuterschool (1940). Op 10 mei dat jaar werden we wakker van gebrom in de lucht. Over de radio kwam het bericht dat er oorlog was. In het begin merkten we daarvan nog niet zo veel. We gingen gewoon naar school. Zo nu en dan zagen we grote groepen mensen, gepakt en gezakt met alles wat ze konden dragen, voorbij trekken met karren, fietsend of lopend. Sommigen kregen te eten en trokken dan weer verder. Ze waren op de vlucht uit andere streken van ons land. Soms werden we midden in de nacht wakker omdat er gebombardeerd werd. Dat was heel beangstigend. We hoorden dan de vliegtuigen overkomen en de lucht werd dan afgezocht met hele grote lichtbundels. Er werden veel vliegtuigen neergehaald met afweergeschut. Onze school werd in gebruik genomen als kazerne voor de soldaten. We moesten toen in het klooster naar school bij de nonnen. We mochten dan om beurten naar school, of voor de middag of na de middag. In dat jaar ging ik niet over.

Er werden allerlei wetten opgelegd. Zo dienden de ramen geblindeld te worden en de radio's ingeleverd. Onze vader verstopte de radio onder de paardenstal tot een van de paarden door de vloer zakte. Toen werd de radio op de hooizolder verstopt en elke avond lagen er mensen uit de buurt op de hooizolder naar Radio Oranje te luisteren. Op een morgen moesten we allemaal stil zijn want er sloep iemand op de hooizolder. Hij heette Kees. Hij zou er af en toe zijn

en soms ook niet en dat zou zo wel een poosje blijven. We waren wel nieuwsgierig en stelden wel vragen maar we kregen steeds ontwijkende antwoorden. Als Kees een paar dagen weg geweest was hoorden we dat er een razzia geweest was. Alle onderduikers gingen dan het bos in en verstopten zich dan in zelf gegraven holen. Het waren Hollandse jongens van ongeveer 18 jaar die in Duitsland moesten gaan werken maar dat wilden ze niet. Dus moesten ze onderduiken. Dit werd ons na de oorlog allemaal pas uitgelegd. Als er een razzia was werden alle huizen doorzocht van kelder tot hooizolder. Op de hooizolder werd met sabels in het hooi of stro gestoken. De jongens waren meestal al weg voor de soldaten kwamen.

NEDERLANDSCHE REGEERINGS VOORLICHTINGSDIENST
STRATTON HOUSE-STRATTON STREET-LONDON. W.1

RADIO-ORANJE

Op een zondag kwamen we uit de hoogmis toen er allemaal mensen op de nok van ons dak zaten. Vliegveld volkel werd gebombardeerd en met de verrekijker van buurman, Helm Egelmeers, konden ze het allemaal volgen. Daarna moesten er een heleboel mensen op het vliegveld in Volkel gaan werken. Soms kwamen er vluchtelingen naar het dorp die dan door de boeren werden opgehaald. Het liefst hadden ze dan mensen die ook een handje konden helpen. Op een gegeven dag was er een geestelijk gehandicapte jongen die niemand mee wilde nemen. Onze vader heeft hem toen mee naar ons genomen. Hij heette Christiaan. Eten was op bonnen mondjesmaat verkrijgbaar en er mocht niet geslacht worden. Dat slachten deed men dan stiekem s'nachts. We waren vaak bang maar mochten niet wegkruipen in de kelder of zo. Vader zei, "Het is maar mensenwerk", overtuigd als hij was dat we door het geloof beschermd werden. Op de boerderij had je nog geluk want daar leed je tenminste geen honger. Er was tekort aan alles. Vooral voedsel en kleding.

Meer familie naar Papua Nieuw Guinea!

Papua Nieuw Guinea blijft in trek bij de familie Kuijpers. De volgende groep pioniers is zich reeds aan het voorbereiden voor het vertrek op 9 november 2002!. Wij; Gerda, Ton, Mieke & René gaan drie weken doorbrengen met de familie Kuijpers aan de andere kant van de wereld. Marisa en Josephine zijn al op de hoogte van onze komst en wij nemen aan dat zij de rest van de familie daar ook over geïnformeerd hebben.

Ton, Gerda, Rene en Mieke

We reizen van Amsterdam naar Singapore, vervolgens naar Brisbane om na een overnachting uiteindelijk op 11 november in Port Moresby aan te komen. Van daaruit is het de bedoeling om samen met Marisa naar het eiland Buka te vliegen. Daar zullen we dan drie volle weken met Marisa en de rest van de familie het eiland bekijken. Het is erg jammer dat Josephine nog in Port Moresby is en we haar maar kort zullen ontmoeten. Toch zullen die drie weken waarschijnlijk onvergetelijk worden en we hopen dan ook weer mooie plaatjes voor jullie thuisblijvers te kunnen maken.

Na drie weken vol indrukwekkende gebeurtenissen vertrekken we op 2 december terug naar Brisbane. Daar zullen we nog drie dagen blijven. Om nog een beetje na te genieten en alles even te verwerken. En op 6 december keren we terug op Nederlandse bodem. Nog 1 ding, ons pap z'n verjaardag schiet er bij in, dus komt allen 1 december voor een borrel.

OPROEP: Wie graag een kleine foto, kaart, presentje of briefje mee wil geven naar PNG, laat het ons weten en stuur het naar:
Dorpsstraat 9, 5472 PH Loosbroek
gerdademol@hotmail.com

De Pen

Door;

Lilian Dekkers

Hallo beste familieleden
Mijn beurt is het heden

Om iets in de Kuijp te schrijven
En onder jullie neus te schrijven

In Nijmegen staat mijn huis
En daar voel ik mij echt thuis

Als psycholoog verdien ik mijn centen
In het werken met patiënten

En wel in Ziekenhuis Jeroen Bosch
En dat staat in 's-Hertogenbosch

Ik werk met ouderen, volwassenen en met de jeugd
En dat doet mij heel veel deugd

Ik doe mijn werk met plezier
En blijf waarschijnlijk nog lang hier

Mijn grote hobby's zijn knutselen en tuinieren
Maar ook andere dingen kunnen mij plezieren

Zoals bioscoopje, restaurantje, koken en bakken
Of een cafeetje of terrasje pakken

Blij ben ik met mijn ouders en vrienden in Nijmegen
Mijn vriend Hans en mijn broer Marcel wonen wat
verder afgelegen:

Hans in Vlaardingen en in Den Haag Marcel
Ja, dat is me het afstandje wel

Het belangrijkste weten jullie nu over mij
En daar laat ik het zo bij

Weet je nog niet genoeg over mij?
Dan staat vragen altijd vrij!

Mijn pen leg ik nu weer neer
Het ga jullie goed en tot volgende keer!

Liefs,
Lilian

De pen gaat naar

Bougainville op Internet

(Verzameld door Martha Blokland)

Februari 2002

Ona onderdeel van groots plan

De Bougainvilleleiders zijn van plan om de "hardliner" Francis Ona en zijn volgelingen van de "Me'ekamui"-organisatie in de huidige politieke coalitie op te nemen. De "grotere" coalitie zal, indien succesvol, een coalitie worden voor blijvende vrede op Bougainville. In het "strategisch plan 2002-2004" staat dat, het hierbij betrekken van deze groep (Me'ekamui), geen onnodige vertraging in het proces zal opleveren. Er zijn zwakke plekken geconstateerd in de huidige coalitie, zoals de onrechtvaardige onkostenvergoedingen aan leiders, meer gebaseerd op wetsartikelen dan op de politieke realiteit. Voorts is er het feit dat de Me'ekamui-leiders niet werden betrokken bij de vredesovereenkomst. Echter, het was de eigen keus van de Me'ekamui-leiders om niet deel te nemen en vanaf de zijlijn mee te kijken. Wel hebben de Me'ekamui Strijdkrachten deelgenomen aan besprekingen buiten Bougainville, zoals in Townsville in 2000. De volgende gelegenheid om de Me'ekamui-leiders op te nemen is tijdens de autonomiebesprekingen.

Momis zoekt middelen om sluiting van Radio Bougainville op te heffen.

Radio Bougainville, het enige communicatiemiddel op het eiland stopt met onmiddellijke ingang vanwege ernstige financiële problemen. De bevolking is ongerust, omdat het hele vredesproces op Bougainville kan mislukken als Radio Bougainville gesloten is. Gouverneur John Momis is, buiten zijn planning om, naar Port Moresby teruggekeerd om fondsen te werven. Hij was geschokt door de berichten. Hij zei niet op de hoogte te zijn van de problemen. De manager, Mr. Rumina, zei al sinds september aan de leiders bekendgemaakt te hebben dat er geen geld meer was, maar er is niets gebeurd om de situatie te veranderen. Al maanden geleden werden telefoonlijnen stilgelegd. Voor John Momis is Radio Bougainville het belangrijkste en krachtigste communicatiemiddel van het eiland; zeker met het oog op het vredesproces.

Maart 2002

Student pleit voor ontwapening

Op de school van Selau werd door een leerling een hartstochtelijk pleidooi gehouden aan de ex-militanten om de wapens in te leveren. "We hebben onze moeders, vaders, zusjes en broers zien sterven. Toen de crisis begon hebben wij in de bush geleefd, gewassen door de regen en we aten bladeren van alle soorten bomen. We zijn opgegroeid met het geluid van geweren. Geef ons de kans om weer gelukkig te zijn. De ministers van Bougainville Affaires en andere Bougainville leiders, waaronder gouverneur John

Momis waren getuige van dit pleidooi van de kinderen.

Mei 2002

Sisito wil Pentanu in topfunctie

De vroegere ombudsman Mr. Pentanu is gekozen tot "Administrator" van Bougainville. Men wacht nog op de officiële goedkeuring, voordat de nieuwe "Administrator" zaken kan gaan opzetten ten behoeve van de komende autonome regering. De voorzitter van de zgn. "Hardliners" zei dat de bevolking van Bougainville wacht op iemand die orde op zaken stelt, inclusief de herziening van de "Administration" en die capaciteit creëert. Bougainville gaat door een zeer breekbare overgangperiode en het laatste wat men nodig heeft zijn leiders die in een machtsstrijd gewikkeld zijn. Ook John Momis pleitte voor een zo snel mogelijke goedkeuring. Mr. Pentanu heeft al aangekondigd niet deel te nemen aan de verkiezingen in juni a.s.

Sir Moi Avei zoekt steun voor de Bougainville vote

Minister voor Bougainville Zaken, Sir Moi Avei, heeft de politieke leiders in het Parlement schriftelijk verzocht steun te zoeken voor de tweede, en finale stemming over het grondwetamendement om het Bougainville vredesverdrag wettelijk uitvoerbaar te maken. De politieke, en ex-militante leiders in Bougainville zullen hun inspanning moeten verdubbelen om publiekelijke ondersteuning voor de daadwerkelijke ontwapening en om de strijders die nog wapens in hun bezit hebben te overtuigen om deze in te leveren. De hele natie en de internationale gemeenschap zullen toekijken. Dertien jaar na het begin van de gewelddadigheden heeft het Nationale Parlement het voorrecht en de plicht te stemmen om de grondwettelijke fundamenten te leggen voor vrede in Bougainville door vreedzame middelen. Verkiezingen voor het autonome Bougainville kunnen pas plaatsvinden als de UN-commissie de uitvoering van de overeengekomen plannen kan vaststellen. Daadwerkelijke ontwapening is de kritische succesfactor voor het hele maatregelenpakket, dat is samengevat in het Bougainville vredesverdrag en in de vaststelling van de wetsvoorstellen.

Buka heeft geen chirurg

Ca. 200 patiënten die een meer of minder ernstige chirurgische ingreep nodig hebben worden met antibiotica behandeld en moeten over ca. een maand terugkomen voor controle omdat er geen chirurg beschikbaar is. Wervingsacties in kranten hebben geen enkele sollicitatie opgeleverd. Ook de pogingen om via provinciale parlementariërs iemand te vinden liepen op niets uit. Het ziekenhuis heeft geen geld om een chirurg van een ander ziekenhuis in te vliegen. Een aantal mensen bereidt een petitie voor aan gouverneur John Momis en minister Ogio.

Intussen heeft de ziekenhuisleiding een overeenkomst gesloten met AUSAID om de mogelijkheid te scheppen voor een opleidingscentrum voor verpleegkundigen in het ziekenhuis. Er is begonnen met de bouw van een studiecentrum voor 40 verpleegster-studenten. Verwacht wordt dat het trainingscentrum in oktober in gebruik kan worden genomen. Buka is het administratieve centrum voor Bougainville sinds de val van Arawa tijdens de BRA-opstand.

Parlement stemt over Bougainville wetsontwerp.

De regering komt zijn toezegging na en stemt over het wetsontwerp om het Bougainville vredesverdrag wettelijk van kracht te laten worden. Leiders, ex-militanten en de gemeenschap van Bougainville maken goede vorderingen in de verbetering van het publieke bewustzijn en de praktische uitvoering van de ontwapening. Minister Avei rapporteerde dat het aantal ingeleverde wapens meer dan 500 bedroeg. Steeds meer regio's in Bougainville sluiten zich aan en plaatsen de dubbel vergrendelde containers met de wapens onder toezicht van de United Nations Observer Mission in Bougainville (UNOMB)

Vrouwen scoren beter dan mannen

De vrouwen die op de Universiteit van Papua Nieuw Guinea (Red. waar ook Marisa ook studeert) kregen hoge cijfers tijdens de "Graduation". Dit jaar was slechts eenderde van de studenten vrouw. Ondanks dat hadden de vrouwen over het algemeen een beter gemiddelde dan de mannen en studeerden sneller af. Relatief gezien zijn er minder disciplinaire maatregelen nodig bij de vrouwen. Het is de bedoeling van de universiteit om het percentage inschrijvingen van vrouwen te verhogen. Het is in de moderne wereld niet langer goed genoeg om beloofd te worden en gebruik te maken van voorrechten alleen om het feit dat je man bent. Prestatie brengt de beloning. De toelating tot UPNG zal moeilijker worden. Als je niet voldoet aan de standaarden, dan moet je andere mogelijkheden zoeken. Dit jaar waren er dertien studenten die een gemiddelde van 3,5 haalden. Zij krijgen een eervolle vermelding en een boekenbon voor de universiteitsboekwinkel van 200 Kina. (Marisa en Josephine laat dat een uitdaging voor jullie zijn).

US wijst Bougainville proces af

De zaak komt voort uit de kopermijn op Bougainville, die werd geëxploiteerd door Rio Tinto. De mijn werd gesloten tijdens de burgeroorlog, die in 1989 uitbrak. Het Federale Hof van Justitie in Californië heeft de claim ten behoeve van de bevolking van Bougainville tegen de (mijnexploitant) Rio Tinto wegens misbruik van milieuwetten en de mensenrechten, afgewezen. Maar de rechter heeft de PNG-regering de voorwaarde

opgelegd dat zij geen enkel wettelijk obstakel mag gebruiken om te voorkomen dat de zaak in PNG wordt voortgezet. De rechter greep terug naar een uitspraak van het US State Department, dat zegt dat verdere behandeling van de zaak omgekeerd evenredig zou kunnen werken op het buitenlandse beleid van de US. Het State Department had een verhandeling ontvangen van de PNG-regering, dat de zaak het Bougainville vredesproces ondermijnde en dat het zelfs de relatie tussen PNG en de US kon beïnvloeden. De advocaat van de eisers zei dat de voortgang van de zaak in Amerika afhangt van het aanvaarden door de PNG-regering van de voorwaarde die het Hof heeft gesteld.

Ontwapening gaat door na verordening

Voorafgaand aan de stemming in het Parlement werden 923 wapens in vergrendelde containers geladen. Buin ex-militanten leverden 116 wapens in, waaronder 40 krachtige automatische geweren. Buin startte veel later dan de meeste regio's. In twee dagen tijd hebben zij een veelbetekenende bijdrage geleverd. Het was het grootste BRA-wapenpakket tot nu toe. De wapens die in Buin werden overgedragen werden buitgemaakt na de slachting in 1996 op Kangu Beach, toen tijdens één incident over mishandeling van moeders en jonge vrouwen, het grootste aantal PNG veiligheidssoldaten werd gedood.

mei 2002

Sir Moi Avei stelt generaal pardon voor m.b.t. Bougainville crisis.

Minister Avei meldt dat er vooruitgang is geboekt op een aantal terreinen die van vitaal belang zijn voor de vrede op Bougainville. Maar er is meer nodig, vooral op het terrein van de ontwapening. Hij werkt momenteel aan een verklaring waarin hij het kabinet zal verzoeken de details af te werken om immuniteit voor vervolging te verlenen voor activiteiten tijdens de Bougainville crisis en iedereen pardon te verlenen die voorheen veroordeeld was voor zulke misdaden. Het verlenen van pardon zal de schande wegnemen en de last verminderen die zij kunnen hebben vanuit het verleden. Hij zal hetzelfde voorstel doen aan de Bougainville Interim Regering en aan het "Bougainville Peoples Congress".

AIDS kan aantal arbeidskrachten halveren

Papua New Guinea staat aan de rand van een grote epidemie, die de arbeidsbevolking in minder dan 20 jaar met 40 procent kan verminderen. In een nieuw rapport over mogelijke HIV/AIDS besmetting in het land, wordt voorspeld dat tenzij methodes tegen de verspreiding van het HIV/AIDS virus succesvol zijn voorspelt AUSAID dat 13 tot 38 % van de abiedbevolking overlijdt tussen het 15de en 49ste levensjaar. Het inkomen van huishoudens komen onder druk terwijl de productie daalt. Daardoor zal de armoede groeien.

Acteren is mijn hobby

(Door Marco Baltussen)

Sinds 2 jaar speel ik toneel bij toneelvereniging "Cultuur en ontspanning" in Escharen. Een vriendin van ons speelde daar al jaren en wij bezochten elk jaar trouw bun uitvoering. De vereniging is bijna altijd op zoek naar nieuwe leden (nu dus ook, voor eventuele liefhebbers) en zodoende werd er bijna elk jaar wel geïnformeerd of ik geen interesse had.

Tibbe (Marco) typt zijn verhaal voor de krant

Nou ben ik, voordat wij zijn begonnen met de bouw van ons huis, gestopt met het koor en de harmonie (de trombone heb ik inmiddels trouwens ook weer opgepakt) en deed eigenlijk al jaren niets meer, maar toneel was toch niet het eerste wat er in me op kwam. Ik heb dus de boot nog wel een paar jaar afgehouden. Toen we 3 jaar geleden met carnaval in Escharen uit waren, liepen we daar de halve toneelvereniging tegen het lijf. Het werd later en later en gezelliger en gezelliger en toen we 's avonds naar huis gingen had ik me min of meer laten strikken voor de toneelclub. Toen de zomer voorbij was en de club weer begon te repeteren aan een nieuw stuk waren ze het nog niet vergeten en sinds die tijd ben ik erbij. Ik vroeg nog om met een klein rolletje te mogen beginnen maar omdat er een schaarste was aan heren waren er voor mij geen kleine rolletjes.

We speelden een blijspel in 3 bedrijven, "de Klopgeest", waarin ik een student speelde die door zijn oude tantes gevraagd werd om bij ze te komen wonen maar gaandeweg kwam ik erachter dat zij een smerig spelletje speelden om zo hun burens weg te pesten.

We repeteerden in de wintermaanden en speelden in het voorjaar twee keer in "de Brouwketel" in Escharen, nadat we al in een paar bejaardenhuizen een soort van try-outs hadden gespeeld. We speelden in een nieuw decor dat door twee vrijwilligers was gemaakt en dat zo ontworpen was dat het in een half uur op te bouwen en af te breken was.

Ik stond er zelf versteld van hoe gemakkelijk ik mijn tekst uit mijn hoofd geleerd kreeg. Toch was het, ook volgens mijn medespelers, een stuk met erg veel tekst. Als je dan je tekst kent, dan kun je pas beginnen te spelen, iets waarmee ik in het begin meer moeite had, maar gaandeweg ging ook dat steeds gemakkelijker. Bij elke repetitie wordt het stuk dan ook een beetje verder aangekleed wat betreft rekvisieten, kleding en

zulk soort dingen, en dat helpt ook om meer in je rol te komen. Al met al is het me toen niet tegen gevallen en ik heb ook alleen maar positieve reacties gekregen.

We spelen om het jaar, afwisselend, een stuk voor volwassenen en een kinderstuk. Het afgelopen jaar was de jeugd aan de beurt en ik mocht de rol van "Tibbe" spelen in het verhaal over de poes "Minoes" van Annie M.G. Schmidt. Ik had hier het geluk dat ik een beetje een "normale" rol had en niet zoiets als een halve of hele kat. Ik hoefde me eigenlijk niet eens om te kleden. Het was ook een stuk dat maar een uur duurde, er werd nog wat gezongen tussendoor, dus hiervoor hoefde ik niet zo heel veel uit het hoofd te leren. We hadden dit jaar wel het probleem dat er steeds mensen tussenuit vielen door allerlei redenen waardoor we steeds niet de hele groep bij elkaar hadden en zodoende zijn we met een eigenlijk vrij klein stuk veel te veel tijd kwijt geraakt.

"Minoes" hebben we in omringende dorpen in gemeenschapshuizen en scholen e.d. gespeeld waarna we onze "eigenlijke" voorstelling in zaal "Het Dorstige Hert" in Escharen speelden. Bij dit rondtrekken door de dorpen kwam het mobiele decor goed van pas. Dat hebben we in 3 weekenden 4 keer opgebouwd en afgebroken voor vijf uitvoeringen. In sommige gevallen moest er eerst nog een podium gebouwd worden en zo is het een keer voor gekomen dat we voor 1 uur optreden een hele dag met z'n allen aan het sjouwen zijn geweest.

Bloemen na de voorstelling "De klopgeest"

Het mooie van deze club is dat ze eigenlijk alleen maar in de wintermaanden actief zijn. Op een mooie zomeravond heb je geen zin de hele avond binnen te zitten om te repeteren. Tijdens de zomermaanden worden er door een man of 3 of 4 weer scripts gelezen om een volgend stuk te kiezen. Dat valt niet altijd mee omdat het ieder jaar maar weer afwachten is hoeveel mensen je hebt om te spelen. Als zich dus nog iemand geroepen voelt, laat het dan even weten.

Marco Baltussen

(Red. telefoonnummer van Marco is 0486-471257)

Keep in touch with the Dutch.

(Door Jan Kuijpers)

Er is veel contact geweest met PNG. Zoals gewoonlijk het meest met Marisa and Josephine. Maar ook Henny stuurde Martha een uitgebreide brief, over het wel en wee van zijn gezin. Ze zijn zakelijk erg actief. Zoals ze al van plan waren hebben Henny en Colleen ongeveer 350 cacao zaailingen geplant en ze gaan er nog eens 300 planten. Ze hebben een fermenteeruimte gebouwd. 's.Maandags kopen ze verse cacao bonen in en laten die fermenteren gedurende een week. Daartoe moeten ze iedere dag overgeladen worden van de ene naar de volgende kist. Daarna worden ze gedroogd op een droogbed waarna ze verkocht worden aan exporteurs. Ook hebben ze hun winkeltje in Hanahan nog steeds. Ze hebben een grote tuin aangelegd waar kaukau en groenten verbouwd worden en pinda's. De pinda's verkopen ze aan lokale afnemers. Ze hebben een bakker in dienst die voor de winkel verse broodjes bakt. Totaal hebben ze vier mensen in dienst.

Over provincie en politiek is Henny erg bezorgd. De nieuwe regering die Bougainville naar de onafhankelijkheid moet leiden kan volgens Henny alleen succesvol zijn als die het volk kan helpen het verdriet te verwerken en als die regering niet corrupt is. Ze zal moeten beginnen met het herstel van openbare diensten, telecommunicatie en infrastructuur. Het valt me op dat deze ideeën precies aansluiten bij de plannen van John Momis. Ook zijn er nog teveel incidenten waarbij het wapen de dienst uitmaakt. Henny laat zich niet zo snel intimideren wat hem wel eens in problemen brengt. Vaak is dan jaloezie de oorzaak van conflicten. Bewust wordt verkeerde informatie aan de militairen doorgespeeld. Zo werd Henny's huis doorzocht naar wapens. Uiteraard werd niets aangetroffen waarna toch verteld werd dat er een wapen in beslag was genomen. Laten we hopen dat zaken zich ten goede zullen keren. Temeer daar Henny en Colleen omstreeks deze tijd hun tweede kind verwachten.

Van Marius hebben we niet zo veel gehoord. Hij gaf ons een nieuw adres maar pas hebben we gehoord dat hij terug in Buin is. Helaas schrijft hij niet vaak genoeg. Het is altijd leuk een brief van Marius te lezen.

Lambert en Mary hebben er een dochtertje bij gekregen op 10 december 2001. Haar naam is Josephine - Diana. We hebben van hen geen post ontvangen en gaan ervan uit dat het goed met ze gaat. Misschien zal het ontvangen en sturen van post binnenkort beter gaan nu er een verregaand verdrag is getekend. Op dit moment kan men niet eens postzegels kopen in Buin.

Marisa leeft in de zevende hemel met haar Jones Moriai. Jones is 26 en is op een na de jongste uit een gezin met acht kinderen. Na beëindiging van hun studie willen Marisa en Jones trouwen. Jones en

Marisa sturen vrij regelmatig e-mail berichten wat de wereld een stuk kleiner maakt.

Marisa studeert wiskunde en computerkunde en Jones studeert economie. Jones is in zijn laatste jaar. Zoals de meeste jongeren, heeft de Bougainville crisis ook Jones enkele studie jaren gekost. Tijdens de kerstvakantie hebben ze elkaar aan elkaars families voorgesteld. Regelmatig is er e-mail contact met Mieke en Gerda. Trots zullen ze hun prachtige land aan Mieke, Rene, Gerda en Ton laten zien als ze in December komen. Jones schreef dat de pineapples die Marisa en hij samen geplant hebben dan geproefd kunnen worden.

Josephine zit in het laatste jaar voortgezet onderwijs. Bij de afsluiting van het laatste schooljaar was ze het beste van het land. Toch komt het er nu op aan bij de eindexamens. Ze moet nu haar studierichting gaan kiezen en ze gaat voor natuurkunde, schreef ze. Josephine stuurde een paar prachtige verrassingen in de vorm van traditionele sierraden en een prachtig gevlochten tasje.

Uiteraard was Josephine verrast toen ze in de kerstvakantie in Buin een nieuw nichtje kreeg en helemaal toen het meisje ook nog eens haar naam kreeg.

De hele familie krijgt de hartelijke groeten uit Papua Nieuw Guinea van de ook daar groeiende familie.

Eenmalige aanbieding!

Om iets persoonlijks aan te kunnen bieden heb ik bij gelegenheid van onze reis naar Papua New Guinea een informatie (fotoboekje) gemaakt over het leven en werken van Piet Kuijpers. Marisa en Josephine hadden al zo vaak gevraagd naar het leven, en de wereld van hun vaders jeugd.

Piet Kuijpers

*Zijn leven en werken, van 9 september 1935
Wanroy, Nederland tot 29 mei 1991 Kieta,
Bougainville, Papua New Guinea.*

Het is een aardig boekje geworden van 12 pagina's. Sommige familieleden wilden het hebben in het Nederlands. Ik heb het daarom ook in het Nederlands gemaakt. Er zijn nog een aantal exemplaren beschikbaar voor € 3,00 per stuk. Te bevragen bij Jan Kuijpers. Als je belangstelling hebt bel dan even met 031+ (0)485 453401. Of kom een keertje op bezoek om het in te zien en/of aan te schaffen.

Familiedag 2002

De familiedag is dit jaar gepland op zaterdag 24 augustus in Recreatiepark Hemelrijk. Het park is open vanaf 10.00 U. en tot 18.00 U. Eenieder kan voor zichzelf en het gezin uitmaken of er een gevulde picknickmand meegaat of het eten en drinken daar wordt gekocht en daarmee of het al dan niet een dure dag wordt. Zo kan ook iedereen voor zichzelf een begin en eindtijd bepalen en dus hoe lang hij/zij wil blijven. De kleintjes kunnen dan de hele dag spelen en ravotten en oud(j)e(r)s kunnen converseren

Het grote tarpotplan

Het grote tarpotplan is nu in zijn finale fase geraakt. Om en nabij de vakantieperiode denken John en Annemarie te kunnen verhuizen naar de nieuwbouw. Ze hebben het dan ook erg druk op het moment Een aflevering schrijven in the continuing story zat er dan ook echt niet in. Maar in de volgende "Kuijp" hoop ik een slotverhaal te kunnen plaatsen. Ik ben wel even een paar fotootjes gaan maken.

OPLOSSINGEN PUZZELPAGINA

De 8 verschillen.

1. Versiering onder aan de lamp linksboven.
2. De bol spaghetti.
3. Het staartje van de Chinees.
4. De ogen van de Chinees.
5. De tanden van de Chinees.
6. De pink van de hand rechts van de Chinees.
7. De bovenkant van de hoed van de Chinees.
8. De mond van het paardje op de achtergrond.

De staart van muis 1 eindigt bij B.

De staart van muis 2 eindigt bij A.

Mario steekt zijn hoofd in de bek van een leeuw.

KINDERPAGINA

Hier is dan Josephine

Blij verrast waren wij toen we hoorden dat Lambert een tweede dochter heeft. Het bericht kwam in maart terwijl Josephine - Dyan geboren is op 10 December 2001. Haar tante Josephine is natuurlijk apetrots op haar naamgenote.

Sven

Zondag 9 juni 2002 was het dan (eindelijk) zo ver. Om 11:35 uur werd "onze Sven" geboren. Sven was niet erg zwaar (vijf en een halve pond) maar "doet" het vanaf het begin al erg goed. Hij drinkt goed, slaapt, poept en plast goed, kortom hij kan al alle dingen die baby's zo al doen.

Sven is de eerste kleinzoon van (o)pa en (o)ma Kuijpers (dus een stam houder!) en de derde kleinzoon van (o)pa en (o)ma Sengers. Sven is gezegend met een "Sengersstempel". Hij heeft, zoals zijn moeder en zijn opa, een kuiltje in zijn kin. We kunnen dan ook niets anders zeggen dan wat op Sven's geboortekaartje staat: We zijn dolgelukkig.

Prietpraat

Max zit bij mamma achter op de fiets. Ze fietsen langs Sensus op. Vraagt Max: "Is dit het theater?" Mama: "Nee, dit is de school voor blinde kindjes". Max: "O ja, die leren daár lezen, schrijven en zien." Mama: "Nou, ze leren wel rekenen en lezen, maar ze kunnen niet leren zien." Max: "Maar heel misschien krijgen ze wel een brilletje". Mama: "Ja maar die kinderen hebben zoveel pech dat ze zelfs met brilletje niet kunnen zien". Max: "Nou dan moeten ze maar naar de oogtandarts".

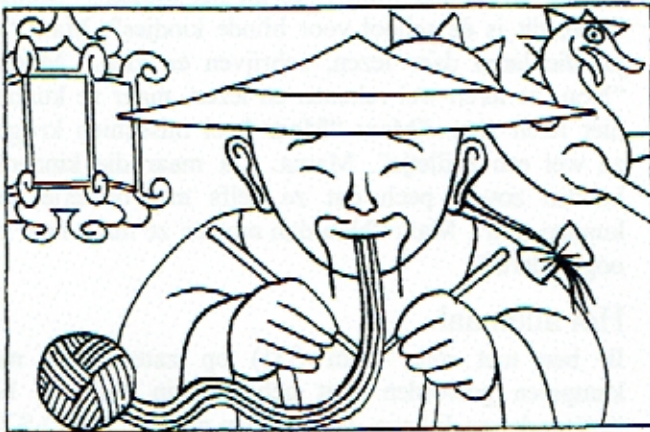
Hoi allemaal

Ik ben met mijn team (D1) op zaterdag 5 mei kampioen geworden. Dit gebeurde in Mill op het sportpark van Juliana. We wonnen met 3-0 van D.S.V. (St. Anthonis). Als we verloren, zou De Zwaluw (Oeffelt) kampioen geworden zijn. De zaterdag ervoor hadden we van een andere koploper gewonnen. Dit was Sambeek. Ook zij hadden ervoor nog kans. Maar wij hadden die wedstrijd met 2-1 gewonnen. Onze keeper had ook nog een penalty gestopt. De zaterdag dat wij kampioen waren geworden moesten De Zwaluw en Sambeek tegen elkaar. De Zwaluw had toen gewonnen. Het was erg leuk. De C1 was ook kampioen. We vierden dit samen in de kantine. Dit was gezellig. Groetjes Remi van Geenen

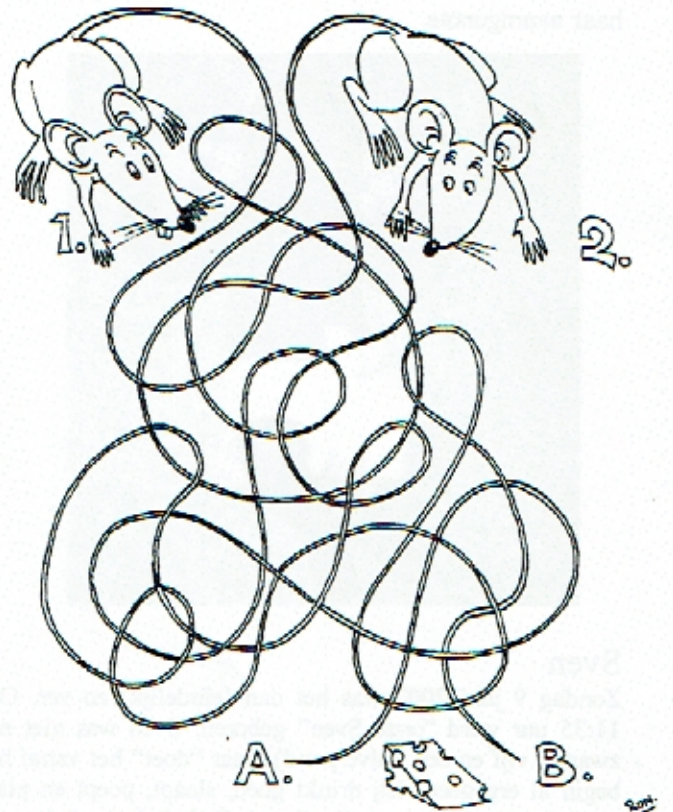

Remi zit helemaal vooraan hand in de lucht.

Zoek de 8 verschillen

Zoek de staart bij de muis.

Waar steekt Mario zijn hoofd in?

MOPPENTROMMEL

Een moeder vraagt aan haar ondeugende zontje op een dag: "Hoe verwacht jij eigenlijk in de hemel te komen".

Waarop haar zontje antwoordt: "Ik ren naar binnen en weer naar buiten en weer naar binnen en weer naar buiten terwijl ik hard met de deur sla totdat Petrus zegt: "In Gods naam Dylan ga naar buiten of blijf binnen.""

Een moeder brengt haar zontje naar bed terwijl het buiten onweert. Hij vraagt angstig: "Kom je vannacht bij mij slapen."

De moeder geeft hem een knuffel zegt: "Dat kan niet want ik moet bij je vader slapen."

Na een korte stilte zegt de jongen: "Grote Bangerik"